

[Karl Møller]

givning og ikke mindst på grund af en alt for eftergivende praktisering af lovgivningen, som den er i dag. Jeg tror faktisk, at mange af disse medlemmer stemmer imod deres overbevisning, og jeg vil da opfordre dem til at besinde sig her i den ellefte time og afvise dette lovforslag, som netop giver den falske tryghed, som miljøministeren brugte som argument imod vores ændringsforslag om forhåndsgodkendelsesprincippet.

Der er ingen tvivl om, at dette forslag vil blive fremstillet som en stor landvinding. Det mener vi faktisk er farligt, fordi det vil give alle de mennesker, som har normal tiltro til, hvad ministre og andet godtfolk siger, en falsk tryghed. Det er en kendsgerning, at dette forslag ikke løser de afgørende og fundamentalt vigtige problemer, som skal løses i forbindelse med en sådan lovgivning. Det er altså årsagen til, at vi vender os imod dette forslag.

Waldorff (VS):

Som det allerede er blevet sagt af hr. Ole Olsen, så nedstemte man de ændringsforslag, som SF og VS havde stillet til lovforslaget ved andenbehandlingen. Det var ændringsforslag, som ville have betydet, at man havde fået bare nogenlunde forsvarlige basisundersøgelser af de nye stoffer, der skal markedsføres. Det ville have betydet, at man havde fået en registrering og en anmeldelse over en forholdsvis kort årrække af de stoffer og produkter, som allerede er på markedet. Først og fremmest ville disse ændringsforslag have betydet, at man havde styrket de muligheder, som arbejdspladser, som forbrugere, som miljøbevægelser har for at gøre noget ved det enorme problem, som kemikalierne udgør for vort samfund.

Vi havde lagt vægt på bl. a. at sikre en klageadgang, som ikke er sikret med denne lov, uanset hvad man har af pæne hensigtsrklæringer. Vore ændringsforslag sigtede også på at få en ændring af det miljøankenævns, som har afsløret sin absolutte partiskhed i forhold til miljøspørgsmål, og de gik endelig på at få brudt den tavshedspligt, som forhindrer, dels at de mennesker, som skal have med stofferne at gøre, dels at de videnskabelige institutioner, som kunne være en støtte for disse mennesker, får de oplysninger, som er nødvendige for at kunne lave en kortlæg-

ning og en analyse af de stoffer, som kommer på markedet, og som findes på markedet.

Jeg mener godt, at man kan sige, at der vil være visse fordele ved, at dette lovforslag bliver gennemført. Det skulle ligge i den anmeldelsesordning, som jo i hvert fald sikrer, at de danske myndigheder får kontrol med 5 nye stoffer om året, og det er jo også en slags fordel. Men vi har altså lagt vægt på – det synes jeg er meget vigtigt – at den EF-harmonisering, som bliver gennemført med denne lov, betyder, at kemikalielovgivningen bliver fastlåst, at man her får et lovgivningsapparat, som det vil være meget vanskeligt at rokke ved for de arbejdere, som står over for konkrete problemer, eller de miljøbevægelser, som konstaterer, at bestemte stoffer udgør en fare for miljøet. Man har med andre ord med denne lov fået en fastlåsning og et instrument, som kan bruges imod de bevægelser, som ellers er ved at gøre nogle erobringer, at styrke kontrollen med miljøet. Vi må altså gå imod denne lov, fordi der ligger en harmonisering deri, som fastlåser kemikalielovgivningen.

Vi mener også, man skal gøre sig klart, at formålet fra EFs side ikke i første omgang er miljøbeskyttelse. Formålet er helt klart at opnå harmonisering med fjernelse af de såkaldte tekniske hindringer for handel over grænserne. Det er simpelt hen et spørgsmål om at skabe et ensartet marked for kemikalierne i første omgang. Det viste sig bl. a. i de diskussioner, der har været omkring, hvilke krav man skulle stille til basisundersøgelserprogrammet ved anmeldelse af nye stoffer. Det er ikke diskuteret færdigt, vi ved faktisk endnu ikke i dag, hvad der kommer ud af det, men vi ved, at Vesttyskland har taget forbehold over for nogle meget centrale dele i basisundersøgelserprogrammet, og vi ved, at Vesttyskland satser enormt meget på i dette tilfælde at beskytte sin meget store kemikalieindustri.

Jeg synes, man skal se i øjnene, hvad det er, man har at gøre med, når man laver en lov, som kæder vores miljøbeskyttelse sammen med de interesser, som den vesttyske kemikalieindustri har. Det er meget afgørende for vurderingen af, hvordan den lov vil komme til at virke. Vores opfattelse er, at den helt klart vil blive brugt til at bremse den stigende kontrol, som ellers er i gang på